

Sygn. akt V CSK 457/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa S. K., B. K., A. D.-K. i A. K.
przeciwko K. S.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 lutego 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 29 marca 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten nie narusza norm Konstytucji i pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Pozwany zarzucił zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 29 marca 2017 r. naruszenie art. 80 § 4 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. Prawo o notariacie (jedn. tekst: Dz.U.2016.164, obecnie: jedn. tekst: Dz.U.2017.2291) w zw. z art. 77 § 1 k.c.

Wniosek o przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej pozwany uzasadnił oczywistą jej zasadnością ze względu na naruszenie granic stosowania przepisu art. 80 ust. 4 Prawa o notariacie w kontekście wykładni ustawowego pojęcia „oczywistej omyłki”, jak i właściwej formy uzupełnienia lub zmiany łączących strony umów, w szczególności w kontekście art. 2 Prawa o notariacie, zgodnie z którym notariusz jest osobą zaufania publicznego, ma być bezstronnym gwarantem wiarygodności i prawidłowości dokonywanych przez niego czynności i uczestnikiem szeroko rozumianego wymiaru sprawiedliwości, czynności zaś notarialne dokonane przez notariusza zgodnie z prawem mają charakter dokumentu urzędowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienie przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie

jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa albo wydane zostało w wyniku dostrzegalnej w sposób pewny i niewątpliwy bez potrzeby głębszej analizy jurydycznej błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Przytoczone we wniosku okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/2005, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 2004/06, i z dnia 24 lutego 2006 r., IV CSK 8/06).

W sprawie brak podstaw do stwierdzenia tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej pozwanego. Istotą sporu w sprawie jest dopuszczalność dokonania w akcie notarialnym umowy przedwstępnej stron sprostowania przez skreślenie jako użytego w wyniku oczywistej omyłki słowa „około” przed oznaczeniem powierzchni działek (powierzchni jednej wynoszącej 4.759 ha, a drugiej 2.379 ha) oraz przed oznaczeniem ceny każdej z działek (jednej opiewającej na kwotę 95.192 zł, a drugiej na kwotę 47.596 zł). Skarżący w istocie kwestionuje ustalenia i oceny Sądu o oczywiście omyłkowym użyciu w akcie notarialnym umowy przedwstępnej stron słowa „około” przed oznaczeniem z dużą dokładnością powierzchni i ceny działek, zgodnie zaś z art. 398³ § 3 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów; Sąd Najwyższy jest związany dokonanymi przez sądy *meriti* ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

aw

jw